

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. gruodžio 18 d. *

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Laisvas kapitalo judėjimas — Mokesčių teisės aktai —
Dovanojamo turto mokestis — Neapmokestinimas „dvaro“ atveju — Neapmokestinimo netaikymas
dvarui, esančiam kitos valstybės narės teritorijoje“

Byloje C-133/13

dėl *Raad van State* (Nyderlandai) 2013 m. kovo 13 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo
2013 m. kovo 18 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Staatssecretaris van Economische Zaken,

Staatssecretaris van Financiën

prieš

Q

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė R. Silva de Lapuerta, Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojas
K. Lenaerts, einantis antrosios kolegijos teisėjo pareigas, teisėjai J.-C. Bonichot (pranešėjas),
A. Arabadžiev ir J. L. da Cruz Vilaça,

generalinė advokatė J. Kokott,

posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2014 m. gegužės 21 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- Q, atstovaujamos A. Bakker ir D. Smit, padedamų *advocaat* M. Hamer,
- Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos B. Koopman, K. Bulterman ir J. Langer,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze ir K. Petersen,
- Ispanijos vyriausybės, atstovaujamos A. Rubio González,
- Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos D. Colas ir J.-S. Pilczer,

* Proceso kalba: nyderlandų.

— Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* P. Gentili,
— Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos S. Brighthouse, padedamos baristerio R. Hill,
— Europos Komisijos, atstovaujamos W. Roels ir W. Mölls,
susipažinęs su 2014 m. spalio 2 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,
priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su SESV 63 straipsnio išaiškinimu.
- 2 Šis prašymas pateiktas sprendžiant *Staatssecretaris van Economische Zaken* (ekonomikos reikalų valstybės sekretorius) ir *Staatssecretaris van Financiën* (finansų valstybės sekretorius), viena šalis, ir Q, kita šalis, ginčą dėl Nyderlandų valdžios institucijų atsisakymo pripažinti dvaro („landgoed“) statusą nekilnojamajam turtui, kurį suinteresuotasis asmuo turi kitoje valstybėje narėje nei Nyderlandų Karalystė, taip atimant iš to asmens galimybę netaikyti jam mokesčio už turtą, kurį jis norėtų padovanoti.

Nyderlandų teisė

- 3 1956 m. Paveldėjimo įstatymo (*Successiewet 1956*, toliau – Paveldėjimo įstatymas) 1 straipsnyje nustatyta:

„1. Pagal šį įstatymą renkami tokie mokesčiai:

<...>

2° dovanojamo turto mokestis nuo viso to, kas dovanojimo būdu gaunama iš dovanojimo momentu Nyderlanduose gyvenančio asmens, vertės;

<...>“

- 4 Paveldėjimo įstatymo 5 straipsnis suformuluotas taip:

„<...>

2. Dovanojamo turto mokestis renkamas nuo to, ką gauna apdovanotasis, jei reikia, atskaičius su dovanojimu susijusias išlaidas ir įsipareigojimus dovanotojo arba trečiojo asmens naudai.“

- 5 1928 m. Gamtos grožio įstatymo (*Natuurschoonwet 1928*, toliau – Gamtos grožio įstatymas) 1 straipsnyje nustatyta:

„1. Šiame įstatyme:

- a. dvaras – Nyderlanduose esantis, visiškai ar iš dalies natūralios gamtos plotais, miškais arba kitomis medžių grupėmis apsuptas nekilnojamas turtas, įskaitant žemės sklypą, ant kurio yra dvaro pastatas arba kiti prie dvaro tinkantys pastatai, jeigu pageidautina, kad šis nekilnojamas turtas su jam būdingomis išraiškos formomis išliktų, atsižvelgiant į gamtos grožio išsaugojimą;

b.

savininkas:

1° nekilnojamojo turto, kuriam netaikoma ribota uzufrukto arba, išskyrus 3 dalyje nurodytus atvejus, ilgalaikės nuomos (*emphyteusis*) teisė, savininkas;

2° uzufruktorius arba nuomotojas, išskyrus 3 dalyje nurodytus atvejus;

c. ekonominė nuosavybė – su nekilnojamoju turtu susijusių teisių ir pareigų visuma, kuri reiškia dalyvavimą valdant šį turtą. Dalyvavimas apima bent jau tam tikrą vertės pasikeitimo riziką ir tenka kitam asmeniui nei tas, kuris yra savininkas pagal civilinės teisės aktus. Vien tiekimo teisės suteikimas nelaikomas ekonominės nuosavybės perleidimu;

d. mūsų ministras: mūsų ekonomikos reikalų, žemės ūkio ir inovacijų ministras;

e. mūsų ministrai: mūsų ekonomikos reikalų, žemės ūkio ir inovacijų ministras ir mūsų finansų ministras.

2. Nutarimais arba remiantis nutarimais nustatomos taisyklės dėl sąlygų, kurias turi atitikti nekilnojamasis turtas, kad galėtų būti laikomas dvaru. Šios sąlygos susijusios su:

a. nekilnojamojo turto plotu, į kurį gali būti įtrauktas ir gretimo nekilnojamojo turto, kuris laikomas dvaru arba kartu su pirmuoju nekilnojamoju turtu sudaro dvarą, plotas, jeigu tarp šių dviejų nekilnojamojo turto objektų egzistuoja glaudus istorinis ryšys;

b. nekilnojamojo turto ploto, kuriame turi būti bent jau natūralios gamtos plotų, miškų ir kitų medžių grupių, procentine dalimi ir šių natūralios gamtos plotų, miškų ir kitų medžių grupių pobūdžiu;

c. plotų, kuriuose nėra natūralios gamtos plotų, miškų ir kitų medžių grupių, dydžiu ir pobūdžiu, neatsižvelgiant į tai, ar jie susiję su plotų, kurie tiesiogiai ribojasi su nekilnojamoju turtu, pobūdžiu;

d. statybos būdu ir tipu;

e. plotų ir pastatytų statinių naudojimo būdu.

<...>“

6 Gamtos grožio įstatymo 2 straipsnyje numatyta:

„1. Savininkas, norėdamas, kad jo nekilnojamasis turtas būtų priskirtas prie dvarų, per mūsų ministrą pateikia atitinkamą prašymą mūsų ministrams.

<...>

4. Mūsų ministrai bendru sprendimu nusprendžia dėl prašymo.“

7 Gamtos grožio įstatymo 7 straipsnyje nustatyta:

„1. Jeigu pagal Paveldėjimo įstatymą įgyjamas prie dvarų priskirtas nekilnojamasis turtas ir įvykdytos paskesnės dalies sąlygos, tuomet nereikia mokėti skirtumo tarp pranešime apie apmokestinimą nustatyto dovanojamo ar paveldimo turto mokesčio ir mokesčio, kurį reikėtų mokėti tuo atveju, jei šis

nekilnojamas turtas būtų įvertintas puse ekonominės vertės, kuri įgijimo momentu turėtų būti priskirta nekilnojamajam turtui tuo atveju, jeigu jį įsigyjant būtų nustatytas reikalavimas 25 metus išsaugoti jį tokį, koks jis yra, ir suaugusius medžius kirsti tik tiek, kiek to reikia arba įprasta pagal įprastos miškininkystės taisyklės. Jeigu dvaras, laikantis mūsų ministrų patvirtintų taisyklių, padaromas prieinamas visuomenei, nukrypstant nuo pirmesnio sakinio nustatoma nulinė tokio dvaro vertė.

<...>“

- 8 Taikant Gamtos grožio įstatymą priimto sprendimo dėl klasifikavimo 1 straipsnyje numatyta:

„1. Šiame sprendime:

- a. dvaras – bet koks <...> Gamtos grožio įstatymo 1 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytas dvaras;
- b. medžių grupės – medžių grupės, prie kurių nepriskiriami medelynai, auginamos kalėdinės eglutės, vaismedžiai ir karklai;
- c. rezidencija – nekilnojamas turtas, kurį sudaro nuo pat pradžių įtvirtintas namas, pilis, sodyba ar vasarnamis, įskaitant galimus jų priklausinius, apsupti sodo ar istorinio parko, sudarančio su pirmaisiais mažiausia vieno hektaro dydžio architektūrinį ansamblį, sukurtą iki 1850 m. ir galimą pripažinti, jeigu šis kompleksas arba bent jau viena iš jo sudėtinių dalių yra saugomas pastatas, įtrauktas į vieną iš 1988 m. Istorijos paminklų įstatymo 6 straipsnio 1 dalyje nurodytų registrų;
- d.

natūralios gamtos plotai:

- 1° dykvietės, aukštapelkės, žemapelkės, keliaujančios kopos, teritorijos su kopomis, druskingos pievos, pylimų teritorijos, pelkėtos pievos, užliejami plotai, dumblinos upių vagos, „žalieji“ paplūdimiai, nendrynai, krūmynai, pelkės, pelkėtos vietovės, kūdros, upeliukai, nedidelės upės, tvenkiniai, uždari vandens kanalai, upokšniai, šaltiniai ir šaltinių prasidedantys upeliai, jeigu šios žemės nenaudojamos žemdirbystei;
- 2° kalkėtos pievos, gėlėtos pievos kalvotose vietovėse, smėlėtose ir pelkėtose teritorijose arba upėtuose ar užliejamuose regionuose, nederlingos drėgnos pievos, purienų pievos upelių pakrantėse, pelkėtose arba molingose teritorijose, ribotai maistingųjų medžiagų turinčios drėgnos pievos, sausos nederlingos pievos aukštesnėse vietose, mažai kalkių turinčios sausos kopų pievos, daug kalkių turinčios sausos kopų pievos ir už pylimų esančios druskingos pievos, jeigu šios žemės naudojamos tik kaip ganyklos ar šienaujamos pievos ir šiose pievose auga tipiniai augalai.

<...>“

- 9 Taikant Gamtos grožio įstatymą priimto sprendimo dėl klasifikavimo 2 straipsnyje nustatyta:

„1. Tam, kad būtų priskirtas prie dvarų, nekilnojamas turtas turi atitikti tokias sąlygas:

- a. minėto turto plotas turi būti mažiausia 5 hektarai;
- b. nekilnojamajam turtui priklausanti žemė ir vandens telkiniai turi sudaryti kompaktišką teritoriją;
- c. bent 30 % nekilnojamojo turto ploto turi užimti medžių grupės ar natūralios gamtos plotai;
- d. nekilnojamas turtas gali būti naudojamas taip, kad nekenktų gamtos grožiui.

2. Jeigu nekilnojamąjį turtą sudarantys plotai, statiniai ir vandens telkiniai ar jų naudojimas kenkia gamtos grožiui, sprendžiant nekilnojamojo turto priskyrimo prie dvarų klausimą į šiuos plotus, statinius ir vandens telkinius neatsižvelgiama.

<...>“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 10 Q, Nyderlandų rezidentė mokesčių tikslais, yra Jungtinėje Karalystėje esančio dvaro („The Bean House“), kurį ji ketina padovanoti savo sūnui, savininkė.
- 11 Remiantis Nyderlandų teisės aktais, toks dovanojimas gali būti visiškai arba iš dalies neapmokestinamas su sąlyga, kad „The Bean House“, be kita ko, yra dvaras, kaip tai suprantama pagal Gamtos grožio įstatymą, taigi, jeigu jis yra Nyderlanduose.
- 12 Q veltui prašė Nyderlandų valdžios institucijų leisti pasinaudoti tokiu pripažinimu.
- 13 Pirmosios instancijos teismas, į kurį kreipėsi Q, nusprendė, kad teisė būti neapmokestinamam dovanojamo turto mokesčiu negali būti taikoma tik Nyderlanduose esantiems dvarams. To teismo manymu, laisvo kapitalo judėjimo kliūtis, kuri atsiranda dėl tokio apribojimo, nepateisina nei šios valstybės narės interesas saugoti savo gamtos ir kultūros paveldą, nei būtinumas užtikrinti mokesčių kontrolės veiksmingumą.
- 14 *Raad van State* (Valstybės Taryba), į kurią su apeliaciniu skundu kreipėsi *Staatssecretaris van Economische Zaken* ir *Staatssecretaris van Financiën* ir kuri taip pat mano, kad šiuo atveju yra laisvo kapitalo judėjimo apribojimas, kyla klausimas dėl pirmosios instancijos teismo nurodytų pateisinimo pagrindų. Tame teisme Nyderlandų valdžios institucijos tvirtino, kad kliūtis pateisinama praktiniais sunkumais, kurių kelia mokesčių kontrolė kitoje valstybėje narėje nei Nyderlandų Karalystė, visų pirma būtinumas patikrinti, ar savininkai laikosi išipareigojimo išsaugoti dvarą 25 m. laikotarpiu. Šiuo atžvilgiu *Raad van State* kyla klausimas, kiek kitų valstybių narių valdžios institucijos privalo padėti Nyderlandų valdžios institucijoms atlikti jų vykdomus patikrinimus.
- 15 Šiomis aplinkybėmis *Raad van State* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:
 - „1. Ar interesas išsaugoti nacionalinės gamtos grožį ir kultūros ir istorijos paveldą, kuris yra [Gamtos grožio įstatymo] dalykas, yra privalomasis bendrojo intereso pagrindas, kuriuo pateisinama teisės norma, pagal kurią neapmokestinimas dovanojamo turto mokesčiu (mokesčio lengvata) taikomas tik Nyderlanduose esantiems dvarams?
 2. a) Ar valstybės narės institucijos, atlikdamos patikrinimą, ar kitoje valstybėje narėje esantis nekilnojamas turtas gali būti priskirtas prie dvarų, kaip jie suprantami pagal [Gamtos grožio įstatymą], tam, kad gautų savitarpio pagalbą iš valstybės narės, kurioje yra šis nekilnojamas turtas, institucijų, gali remtis 2010 m. kovo 16 d. Tarybos direktyva 2010/24/ES dėl savitarpio pagalbos vykdant reikalavimus, susijusius su mokesčiais, muitais ir kitomis priemonėmis [(OL L 84, p. 1)], jei dėl priskyrimo prie dvarų pagal šį įstatymą neapmokestinama minėto nekilnojamojo turto dovanojimo momentu mokėtinu dovanojamo turto mokesčiu?
 - b) Jeigu atsakymas į 2a klausimą būtų teigiamas: ar 2011 m. vasario 15 d. Tarybos direktyvos 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje ir panaikinančios Direktyvą 77/799/EEB [(OL L 64, p. 1)] 3 straipsnio 7 punkte vartojama sąvoka „administracinis tyrimas“ aiškintina taip, kad ji apima ir patikrinimą vietoje?

c) Jeigu atsakymas į 2b klausimą būtų teigiamas: ar, siekiant patikslinti [Direktyvos 2010/24] 5 straipsnio 1 dalyje vartojamą „administracinių tyrimų“ sąvoką, galima remtis [Direktyvos 2011/16] 3 straipsnio 7 punkte vartojama „administracinio tyrimo“ sąvoka?

3. Jeigu atsakymas į 2a, 2b arba 2c klausimą būtų neigiamas: ar ESS 4 straipsnio 3 dalyje, siejamoje su SESV 167 straipsnio 2 dalimi, įtvirtintas lojalaus bendradarbiavimo principas aiškintinas taip, kad dėl jo, kai viena valstybė narė paprašo kitos valstybės narės bendradarbiauti tikrinant, ar toje kitoje valstybėje narėje esantis nekilnojamasis turtas gali būti priskirtas prie dvarų, kaip jie suprantami pagal įstatymą, kurio tikslas – nacionalinės gamtos grožio ir kultūros ir istorijos paveldo išsaugojimas ir apsauga, prašoma valstybė narė privalo bendradarbiauti?
4. Ar laisvo kapitalo judėjimo apribojimas gali būti pateisintas remiantis būtinumu užtikrinti mokesčių priežiūros veiksmingumą, jeigu atrodo, kad grėsmė šios priežiūros veiksmingumui gali kilti vien dėl to, kad nacionalinės institucijos 25 metų laikotarpiu, nurodytu [Gamtos grožio įstatymo] 7 straipsnio 1 dalyje, turi vykti į kitą valstybę narę tam, kad joje atliktų reikiamus patikrinimus?“

Dėl prejudicinių klausimų

- 16 Savo klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar SESV 63 straipsnis aiškintinas taip, kad juo draudžiamos valstybės narės teisės normos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, pagal kurias neapmokestinimas dovanojamo turto mokesčiu, susijusiu su tam tikrais saugomais objektais, taikomas tik tiems iš šių objektų, kurie yra minėtos valstybės narės teritorijoje.
- 17 Pagal SESV 63 straipsnio 1 dalį uždraudžiami visi kapitalo judėjimo tarp valstybių narių ir tarp valstybių narių bei trečiųjų šalių apribojimai.
- 18 Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad dovanojimo pinigais, nekilnojamuoju ar kilnojamuoju turtu mokestiniam vertinimui taikomos ESV sutarties nuostatos dėl kapitalo judėjimo, išskyrus tuos atvejus, kai šių sandorių sudedamosios dalys apsiriboja viena valstybe nare (žr. Sprendimo *Mattner*, C-510/08, EU:C:2010:216, 20 punktą).
- 19 Tai reiškia, kad tokia situacija, kaip nagrinėjamoji pagrindinėje byloje, kai asmuo, gyvenantis vienoje valstybėje narėje, dovanoja kitoje valstybėje narėje esantį nekilnojamąjį turtą, patenka į SESV 63 straipsnio 1 dalies taikymo sritį.
- 20 Paveldėjimo mokesčių srityje Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad mokesčių lengvatų suteikimas su sąlyga, kad perleidžiamas turtas būtų nacionalinėje teritorijoje, reiškia pagal SESV 63 straipsnio 1 dalį draudžiamą laisvo kapitalo judėjimo apribojimą (žr. Sprendimo *Jäger*, C-256/06, EU:C:2008:20, 28–35 punktus). Be to, kiek tai susiję su dovanojimu, toks apribojimas taip pat yra priemonės, dėl kurių sumažėja kitos valstybės narės nei ta, kur yra atitinkamas turtas, ir kuri apmokestina jo dovanojimą, rezidento gaunamos dovanos vertė (žr. Sprendimo *Mattner*, EU:C:2010:216, 26 punktą).
- 21 Todėl, kadangi nacionalinės teisės nuostatos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, neapmokestinimo dovanojamo turto mokesčiu taikymą susieja su sąlyga, kad atitinkamas turtas būtų nacionalinėje teritorijoje, dovanojimui, kurį atliko vienoje valstybėje narėje gyvenantis asmuo, kai šis dovanojimas susijęs su kitoje valstybėje narėje esančiu nekilnojamuoju turtu, tenkanti didesnė mokesčių našta reiškia laisvo kapitalo judėjimo apribojimą.

- 22 Tam, kad toks apribojimas galėtų būti laikomas suderinamu su Sutarties nuostatomis dėl laisvo kapitalo judėjimo, visų pirma būtina, kad skirtingas požiūris būtų susijęs su objektyviai nepanašiomis situacijomis, o šis panašumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į pagrindinėje byloje nagrinėjamų nacionalinės teisės nuostatų tikslą ir turinį (žr. Sprendimo *X Holding*, C-337/08, EU:C:2010:89, 20 ir 22 punktus).
- 23 Teisingumo Teismas mano, kad taip yra pagrindinės bylos atveju.
- 24 Iš tiesų pagrindinėje byloje nagrinėjamo Nyderlandų sistemoje numatyto neapmokestinimo dovanojamo turto mokesčiu tikslas – saugoti tradiciniam Nyderlandų kraštovaizdžiui būdingų dvarų („landgoed“) integralumą, kad būtų išvengta skaidymo arba esminių pakeitimų, kurie gali būti atliekami dėl to, kad apdovanotasis, siekdamas sumokėti už tokį perleidimą mokėtiną mokestį, bus priverstas atskirti dalį dvaro, kad galėtų jį parduoti, arba naudoti dvarą taip, kad galėtų pakenkti specifiniam jo pobūdžiui.
- 25 Taigi, kaip nurodė pats prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, perleidžiant „landgoed“ taikoma mokesčio lengvata siekiama tikslo išsaugoti nacionalines gamtos vietas, t. y. tikslo, kuris apima tikslą išsaugoti kultūros ir istorijos paveldą. Šis tikslas gali būti kildinamas tiek iš Gamtos grožio įstatymo 1 straipsnio 1 dalies a punkte pateiktos dvaro apibrėžties, pagal kurią žemės sklypai, ant kurių stovi namas arba kiti prie dvaro tinkantys pastatai, gali būti laikomi sudėtine dvaro dalimi, tiek iš Sprendimo dėl klasifikavimo 1 straipsnyje pateiktos „rezidencijos“, kuri yra sudėtinė „landgoed“ dalis, apibrėžties, pagal kurią kompleksas turi būti apsuptas sodo ar istorinio parko, sukurto iki 1850 m., ir jame turi būti bent vienas elementas, kuris yra pagal 1988 m. Istorijos paminklų įstatymo 6 straipsnio 1 dalį saugomas paminklas.
- 26 Iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamas dovanojimas susijęs su Jungtinėje Karalystėje esančiu maždaug 18 hektarų dydžio dvaru, kuriame yra pagal pastarosios valstybės narės teisės aktus saugomų paminklų.
- 27 Tačiau, atsižvelgiant į nagrinėjamomis teisės normomis siekiamą tikslą, mokesčių mokėtojo, ketinančio padovanoti „landgoed“, kuriame yra „rezidencija“, situacija negali būti laikoma objektyviai panašia į mokesčių mokėtojo, ketinančio, kaip pagrindinėje byloje, padovanoti kitos valstybės narės teritorijoje esantį dvarą, situaciją, net jei pastarajame dvare yra pagal toje valstybėje narėje taikomus teisės aktus saugomų paminklų. Iš tiesų, kadangi pagrindinėje byloje nagrinėjama mokesčio lengvata siekiama išsaugoti kai kurių dvarų, priklausančių kultūros ir istorijos paveldui, integralumą, iš to atsirandanti nepalankesnė antroje iš šių dviejų situacijų esančio mokesčių mokėtojo padėtis neatsiejamai susijusi su Nyderlandų įstatymų leidėjo siekiamu tikslu.
- 28 Kaip nurodyta šiandien priimto Sprendimo byloje X (C-87/13) 33 punkte, kitaip galėtų būti tik tuomet, jei toks mokesčių mokėtojas įrodytų, kad nekilnojamojo turto objektas, nors ir esantis kitos valstybės nei Nyderlandų teritorijoje, vis dėlto yra Nyderlandų kultūros ir istorijos paveldo dalis ir dėl šios aplinkybės – neatsižvelgiant į tai, kad yra ne Nyderlanduose – galėtų būti saugomas pagal Gamtos grožio įstatymą.
- 29 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktus klausimus reikia atsakyti, kad SESV 63 straipsnis aiškintinas taip, kad juo nedraudžiamos valstybės narės teisės normos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, pagal kurias tam tikrų nekilnojamojo turto objektų, saugomų dėl to, kad jie priklauso nacionaliniam kultūros ir istorijos paveldui, neapmokestinimas dovanojamo turto mokesčiu taikomas tik tiems iš šių objektų, kurie yra minėtos valstybės narės teritorijoje, jeigu šis neapmokestinimas galimas tuomet, kai kalbama apie objektus, kurie gali priklausyti šios valstybės narės kultūros ir istorijos paveldui, nepaisant to, kad yra kitos valstybės teritorijoje.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 30 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti tas teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

SESV 63 straipsnis aiškinamas taip, kad juo nedraudžiamos valstybės narės teisės normos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, pagal kurias tam tikrų nekilnojamojo turto objektų, saugomų dėl to, kad jie priklauso nacionaliniam kultūros ir istorijos paveldui, neapmokestinimas dovanojamo turto mokesčiu taikomas tik tiems iš šių objektų, kurie yra minėtos valstybės narės teritorijoje, jeigu šis neapmokestinimas galimas tuomet, kai kalbama apie objektus, kurie gali priklausyti šios valstybės narės kultūros ir istorijos paveldui, nepaisant to, kad yra kitos valstybės teritorijoje.

Parašai.